

Прихована історія сорокового вірша — число п'ятнадцять

Друге горе — Частина друга

Jeff Pippenger

2026-06-11

Сестра Вайт неодноразово зазначає, що уривок з Ісаї, який Ісус читав у синагозі в Назареті, не лише звіщав про Його працю, але й прообразно вказував на нашу працю. Досконале здійснення цієї помазаної праці звершується тими, хто становить знамено ста сорока чотирьох тисяч.

Дух Господа Бога на Мені, бо Господь помазав Мене благовістити лагідним; послав Мене перев'язувати зламаносердих, звіщати полоненим волю, і в'язням — відкриття темниці; проголошувати рік Господнього уподобання та день помсти нашого Бога; утішати всіх, хто сумує; настановити для тих, хто сумує на Сіоні, дати їм оздобу замість попелу, елей радости замість жалоби, шату хвали замість духа зневіри, щоб їх називали деревами праведности, насадженням Господнім, на Його славу. І вони відбудують віковічні руїни, піднімуть давні спустошення, і відновлять спустошені міста, руїни багатьох поколінь. І чужинці стоятимуть та пастимуть ваші отари, і сини чужоземця будуть вашими орачами та виноградарями. А вас називатимуть священиками Господніми; називатимуть вас служителями нашого Бога; ви споживатимете багатства народів, і їхньою славою будете величатися. За ваш сором буде вам удвоє; і замість ганьби вони радітимуть своїй долі; тому в своїй землі вони посядуть удвоє; вічна радість буде їм. Ісаїя 61:1–7.

У попередній статті ми почали визначати «годину, місяць, день і рік», що становили часове пророцтво трьохсот дев'яноста одного року і п'ятнадцяти днів. Часу вже не буде, тому чотири вирази часу мають застосовуватися символічно в останні дні, коли пророчі ознаки першого і другого горя повторюються в третьому горі. «Рік» є «літом Господнього благозвоління», і він також є «днем помсти Бога нашого».

«День» — це «день нещастя», день відплати й помсти, як виклав Мойсей.

Мені належить помста і відплата; їхня нога посковзнетъся свого часу, бо день їхнього нещастя близький, і те, що має прийти на них, поспішає. Повторення Закону 32:35.

У книзі Ісаї це — «сприятливий рік» і «день помсти»; а день помсти є Мойсеєвим «днем погібелі», коли посковзнетъся нога Лаодикії, коли вони приймуть відплату й помсту. Година великого землетрусу, день погібелі, сприятливий рік і перший місяць — усе це збігається із законом про неділю. Слово «місяць» у Йоїла є доданим словом, але це додане слово є правильним. Перекладачі додали слово «місяць» у згоді з істиною, що пізній дощ прийшов у першому місяці.

Отож, радійте, сини Сіону, і веселіться в Господі, Богові вашому; бо Він дав вам дощ ранній у міру, і зішле вам дощ, дощ ранній та пізній, у першому місяці. Йоїл 2:23.

Слово «місяць» є тлумаченням, а не частиною первісного натхненного тексту. Єврейський текст просто говорить, що дощі прийдуть «на початку» або «як на початку» — тобто Бог відновить дощі у належний їм час, так само, як у давні часи. Сестра Вайт неодноразово співвідносить міллеритський рух 1840–1844 років із П'ятидесятницею, щоб описати пізній дощ в останні дні. Пізній дощ приходиться «як на початку», а тим початком була П'ятидесятниця, яку Сестра Вайт неодноразово співвідносить із недільним законом.

«Ангел, який з'єднується в проголошенні вістки третього ангела, має осяяти всю землю своєю славою. Тут провіщується праця всесвітнього масштабу й нечуваної сили. Адвентний рух 1840–44 років був славним виявом Божої сили; вістка першого ангела була донесена до кожної місіонерської станції у світі, а в деяких країнах спостерігалось найбільше релігійне зацікавлення, яке будь-коли було засвідчене в будь-якій землі від часів Реформації шістнадцятого століття; але все це має бути перевершене могутнім рухом під час останнього застереження третього ангела.»

«Ця праця буде подібною до праці дня П'ятидесятниці. Як був даний “ранній дощ” — у злитті Святого Духа на початку євангельської праці, щоб спричинити проростання дорогоцінного насіння, — так “пізній дощ” буде даний наприкінці її для досягання жнив. “І пізнаємо, і будемо прагнути пізнати Господа; вихід Його певний, мов досвітня зоря, і Він прийде до нас, як дощ, як пізній і ранній дощ на землю”. Осії 6:3. “Тож, сини Сіону, радійте й веселіться в Господі, Богові вашому, бо Він дав вам дощ ранній мірою, і зішле вам дощ — дощ ранній і пізній”. Йоїла 2:23. “І буде останніми днями, говорить Бог, Я вилию від Духа Мого на кожне тіло”. “І станеться, що кожен, хто покличе Ім'я Господнє, спасеться”. Дії 2:17, 21.»

«Велика справа Євангелія не має завершитися меншою виявленістю сили Божої, ніж та, що позначила його початок. Пророцтва, які сповнилися в злитті раннього дощу на початку євангельської доби, мають знову сповнитися в пізньому дощі при її завершенні. Ось ті «часи віради», на які з надією звертав свій погляд апостол Петро, коли сказав: «Отже, покайтеся й наверніться, щоб ваші гріхи були стерті, коли прийдуть часи віради від лиця Господнього; і Він пошле Ісуса». Дії 3:19, 20». Велика боротьба, 611.

П'ятидесятниця була «відкриттям» або «початком» євангельської праці, а пізній дощ при «завершенні» є «кінцем». Перше представляє останнє. Перший місяць ототожнює злиття Святого Духа за недільного закону.

«Ніхто з нас ніколи не одержить печаті Божої, доки на нашому характері буде бодай одна пляма чи вада. Нам залишено усунути недоліки нашого характеру, очистити храм душі від усякої скверни. Тоді пізній дощ зійде на нас, як ранній дощ зійшов на учнів у день П'ятидесятниці. ...»

«Що ви робите, браття, у великій справі приготування? Ті, що єднаються зі світом, приймають світський відбиток і готуються до знамена звіра. Ті ж, що не покладаються

на себе, що упокорюються перед Богом і очищають свої душі послухом істини, — приймають небесний відбиток і готуються до печаті Божої на своїх чолах. Коли вийде указ і буде накладено відбиток, їхній характер залишиться чистим і непорочним на вічність». Testimonies, volume 5, 214, 216.

Перший «місяць» — це недільний закон, «година» великого землетрусу — це недільний закон, «день» лиха, відплати й помсти — це недільний закон, і сприятливий «рік» — це недільний закон. Сто п'ятдесят років пророцтва про перше горе завершуються на недільному законі, де починаються триста дев'яносто один рік і п'ятнадцять днів.

кажучи шостому ангелові, що мав сурму: Звільни чотирьох ангелів, зв'язаних при великій річці Євфраті. І були звільнені чотири ангели, приготовані на годину, і день, і місяць, і рік, щоб убити третю частину людей. Об'явлення 9:14, 15.

«Чотири ангели», що були «зв'язані при великій річці Євфраті», «звільняються» в годину недільного закону. Вони були пророчо «приготовані» на годину, і день, і місяць, і рік другого горя, щоб умертвити третю частину людей. Сполучені Штати умертвляються як шосте царство біблійного пророцтва за недільного закону, і Сполучені Штати є однією третиною потрійного союзу, що встановлюється за недільного закону. Друге горе повторюється в третьому горі, так само як другий ангел повторюється в третьому ангелі.

Ті чотири вітри були відпущені 11 вересня, позначивши початок запечаткування ста сорока чотирьох тисяч, і відразу після того стримані. Коли ті, хто зображений в Ісаї шістдесят першому як такі, що плачуть, будуть утішені, вони будуть утішені повним злиттям Утішителя за недільного закону, що також є «годиною» великого землетрусу. Ті, хто плаче в сприятливий рік, є тими самими, що плачуть в Єзекиїла дев'ятому розділі та отримують печатку Божу. Ісус розпочав Своє служіння, цитуючи Ісаю шістдесят перший, і сестра Вайт узгоджує Його проголошення з нашою працею.

«Христос звістив світові про Свою місію, коли в назаретській синагозі прочитав із пророцтва Ісаї: “Дух Господній на Мені, бо Він помазав Мене звіщати Євангелію вбогим; послав Мене зціляти сокрушених серцем, проповідувати визволення полоненим, і сліпим — прозріння, відпустити на волю змучених, проповідувати рік Господнього благовоління”. Яке діло було перед Ним! — Провідувати рік Господнього благовоління. Цей період охоплює вік за віком, простягається від століття до століття, доки триває час випробування. Бог чекає, щоб почути прохання й стукання; спостерігає, чи наблизиться людство до Нього, єдиного, Хто може нам допомогти. Він прагне простити їм їхні гріхи, прийняти їх як Своїх. Він прийме кожную сокрушену душу, що приходить до Нього; бо саме на це діло Бог помазав Свого Єдинородного Сина.»

«Але чому Христос не закінчив вислову, записаного в Ісаї? Чому Він опустив слова: “і день помсти Бога нашого”? Остання частина цього речення була такою самою істиною, як і перша; і Христос Своїм мовчанням не заперечив істини, не утримавши частини Своїх власних слів, даних Ним Своєму вибраному пророкові. Але саме на цій останній частині любили зосереджуватися Його слухачі і саме її вони були схильні втілювати, виголошуючи суд над усіма, хто не належав до їхньої релігійної віри. Замість того щоб

дати народові слова істини, праведності й прощення, вони навчали його, що Бог ненавидить увесь язичницький світ. Батьківський характер Бога був викривлений і похований під людськими переказами. Signs of the Times, January 14, 1897.»

«Місія Божого народу в цю добу окреслена в словах натхнення, що описують працю Месії: “Дух Господа Бога на Мені, бо Господь помазав Мене звіщати добру звістку покірним; послав Мене зціляти зламаних серцем, проголошувати волю полоненим і відкриття в’язниці ув’язненим; проголошувати рік Господнього вподобання і день помсти Бога нашого; утішати всіх, що сумують, покласти тим, що сумують на Сіоні, дати їм оздобу замість попелу, оливу радості замість жалоби, одіж хвали замість духа смутку; щоб їх називали дубами праведності, насадженням Господнім, на Його прославу.”»

«І забудують давні руїни, відновлять попередні спустошення, і направлять зруйновані міста, спустошення багатьох поколінь».» Lake Union Herald, 11 листопада 1908.

Перш ніж просунутися далі в повторення другого горя в третьому горі, нам слід нагадати собі, що цю звістку потрібно розуміти, накладаючи «рядок на рядок». Це вказує на те, що кожен «годину», «день», «місяць» і «рік» у натхненному слові, що відповідає контексту недільного закону, також слід застосовувати до приготування ісламу до удару по недільному закону.

Як приклад: слово «година» трапляється лише в одній книзі Старого Завіту, і цією книгою є книга Даниїла. У книзі Даниїла «година» згадується п’ять разів.

А хто не впаде ниць і не поклониться, той тієї ж години буде вкинутий у середину палаючої вогняної печі. ... Отже, якщо ви готові, то в той час, як почувете звук рога, сопілки, цитри, самбуки, псалтиря, дулцимера та всякого роду музики, впадять ниць і поклоняться образіві, якого я зробив, — добре; а якщо не поклонитесь, то тієї ж години будете вкинені в середину палаючої вогняної печі; і хто той Бог, Який визволить вас із моїх рук? Даниїл 3:6, 15.

Сестра Вайт неодноразово застосовує третій розділ книги Даниїла, а отже й «ту саму годину», до недільного закону. У четвертому розділі книги Даниїла Даниїл був збентежений протягом «однієї години», коли намагався пояснити майбутній суд над Навуходносором.

Тоді Даниїл, якого ім’я було Валтасар, зацікавив на одну годину, і думки його тривожили його. Цар заговорив і сказав: Валтасаре, нехай сон і тлумачення його не тривожать тебе. Валтасар відповів і сказав: Пане мій, нехай цей сон буде для тих, що ненавидять тебе, а тлумачення його — для ворогів твоїх. Даниїла 4:19.

Даниїл був приголомшений протягом «однієї години», намагаючись зрозуміти, як повідомити Навуходносорові про суд, що має прийти на нього. Даниїл представляє вісника першого ангела, який звіщає, що прийшла «година» суду. Його пророцтво було дане Навуходносорові, а через рік суд над Вавилоном був звершений над Навуходносором.

Тієї ж години це звершилося над Навуходоносором: і він був вигнаний від людей, і їв траву, мов воли, і тіло його зрощувалося небесною росою, аж доки волосся його не виростило, як орлине пір'я, а нігті його — як пташині кігті. Даниїл 4:33.

Даниїл провіщає близьке настання недільного закону, і коли він прийде, це буде «година» суду над Вавилоном. Обидві «години» вказують на недільний закон, який є годиною великого землетрусу. Навуходоносор є альфою, а Валтасар — омегою розповіді про Вавилон, і Валтасара було вбито тієї ж ночі, коли на стіні з'явився рукопис.

Тієї ж години вийшли пальці людської руки й писали навпроти свічника на вапні стіни царського палацу; і цар бачив кисть руки, що писала. Даниїла 5:5.

Тієї ж самої години, коли на стіні з'явився напис, визначається час, коли писаний недільний закон руйнує «стіну» відокремлення церкви від держави під час недільного закону, і тоді Вавилон скінчився, як і Сполучені Штати як шосте царство біблійного пророцтва. Як шосте царство, Сполучені Штати є тією силою, що царює сімдесят символічних років в Ісаї двадцять третьому, коли блудниця Тиру забута. Царство або цар, про яких говорить Ісаїя, — це дні сімдесяти років, а царством, яке царювало сімдесят років у біблійному пророцтві, був Вавилон. Падіння Вавилону Валтасара є прообразом падіння Сполучених Штатів під час недільного закону, де напис на стіні узгоджується з тим, що говорить як дракон в Об'явленні тринадцятому.

У вісімнадцятому розділі Об'явлення суд над Вавилоном починається із закону про неділю у вірші четвертому, коли другий голос вказує, що її суд приходить в одну годину, а також в один день.

І почув я інший голос із неба, що говорив: Вийдіть із неї, люди Мої, щоб не стати вам спілниками її гріхів, і щоб не зазнати вам її кар. Бо гріхи її досягли аж до неба, і Бог згадав її беззаконня. Відплатіть їй так, як і вона відплатила вам, і віддайте їй удвічі за вчинками її; у чаші, що її вона наповнила, наповніть їй удвічі. Скільки вона прославляла себе й жила в розкошах, стільки дайте їй муки й жалю; бо каже вона в серці своїм: Сиджу царицею, і не вдова я, і смутку не побачу. Тому в один день прийдуть на неї кари її: смерть, і плач, і голод; і буде вона вогнем дощенту спалена, бо сильний Господь Бог, Який судить її. І царі земні, що чинили з нею блуд і жили в розкошах, будуть плакати за нею й голосити за нею, коли побачать дим пожежі її, Стоячи віддалік зі страху перед мукою її, кажучи: Горе, горе тобі, місто велике, Вавилоне, місто могутнє! бо в одну годину прийшов суд твій. Об'явлення 18:4–10.

Очевидно, поступовий суд над Вавилоном починається від недільного закону, про який ідеться у четвертому вірші, коли Бог закликає Свою іншу отару вийти з Вавилону. Іван визначає час її суду і як «день», і як «годину», підтверджуючи, що символи часу слід розуміти символічно.

Пасху належало святкувати в першому місяці, і Пасха відповідає хресту, який, своєю чергою, відповідає недільному закону.

І промовив Господь до Мойсея та Аарона в єгипетській землі, кажучи: Цей місяць буде для вас початком місяців; він буде для вас першим місяцем року. Скажіть усій громаді Ізраїлевій, кажучи: Десятого дня цього місяця нехай візьмуть собі кожен по ягняті, за домами батьків своїх, по ягнятї на дім. А коли сім'я буде замала для ягняти, нехай візьме його він і сусід його, найближчий до дому його, за числом душ; кожного розрахуйте на ягня відповідно до того, скільки хто може з'їсти. Ягня ваше нехай буде без вади, самець однорічний; візьмете його з овець або з кіз. І нехай воно зберігається у вас до чотирнадцятого дня того самого місяця; і заколе його ввечері вся громада зібрання Ізраїлевого. Вихід 12:1–6.

Пасха була початком П'ятидесятницького періоду і тому є прообразом П'ятидесятниці, яка, своєю чергою, узгоджується із недільним законом. Скинїю було поставлено в перший день першого місяця, і таким чином це є прообразом піднесення церкви-переможниці як знамена за недільного закону. «Година», «день», «місяць» і «рік» другого горя ототожнюють недільний закон, і, рядок за рядком, кожен із цих часових виразів узгоджується з недільним законом, коли цьому відповідає контекст. За недільного закону починається другий період папського переслідування, першим були 1 260 років, що спричинили мучеників того періоду, які волали до Господа в п'ятій печатці із запитанням: «доки», — аж доки папська влада буде осуджена. У другій папській кривавій бані Ісус повідомив Свій народ, що їм не слід турбуватися про те, що вони говоритимуть, коли зазнаватимуть переслідування.

А коли поведуть вас і видаватимуть, не турбуйтеся наперед, що вам говорити, і не обмірковуюйте заздалегідь; але що буде дано вам тієї години, те й говоріть; бо не ви будете говорити, а Дух Святий. Марка 13:11.

У першому горі люди були мучені сто п'ятдесят років. Ці роки почалися 27 липня 1299 року й закінчилися 27 липня 1449 року, коли чотири ангели випустили чотири вітри, що були приготовлені на годину, і день, і місяць, і рік, щоб умертвити третю частину людей. Період мучення являє собою період встановлення образу звіра у Сполучених Штатах. Цей період є п'ятнадцятьма днями, представленими в Левиті двадцять третьому, від свята сурм до П'ятидесятниці. Період формування образу звіра триває від 9/11 до недільного закону, але період проголошення вістки опівнічного крику є фракталом формування образу звіра від 9/11 до недільного закону.

Початок і завершення запечатання є також альфою й омегою формування образу звіра. Один клас формує характер для печаті Божої; інший формує образ звіра. Цей період у Сполучених Штатах узгоджується з тим самим періодом у світі, що починається із недільного закону. «Місяць» є символом муки, яка примушує до встановлення образу, отже місяць за недільного закону, як це представлено в п'ятнадцятому вірші дев'ятого розділу Об'явлення, також означає ісламську муку під час встановлення у світі образу звіра.

Існують й інші пророчі застосування того, як пророцтво про друге горе та його година, день, місяць і рік являють недільний закон і вивільнення ісламу, щоб уразити Сполучені Штати, але ми мусимо перейти до інших питань.

Останнім часом, протягом приблизно останніх шести місяців, я наголошував на тому, що іслам трьох горів пророчо пов'язаний із трьома ангелами. Від передбачення Якова про останні дні, де Юда є «виноградною лозою», прив'язаною до «осла», до того, як Христос звільнив осла напередодні Свого тріумфального входу, та за іншими напрямками, іслам першого і другого горя являє собою пророчу вістку, що наділила силою вістки першого і другого ангелів, а іслам третього горя являє собою пророчу вістку третього ангела.

Нещодавно було процитовано розділ із книги, написаної А. Т. Джонсом, і в ньому визначено той самий факт, але з іншого підходу. Джонс використовує граматику й структуру Об'явлення, щоб показати, наскільки неможливо відокремити останні три сурми горя від звісток трьох ангелів. Він наголошує, що першого ангела не можна відокремити від другого, і що третього не можна відокремити від попередніх двох. У центрі уваги Джонса — три ангели, і хоча він обґрунтовує нерозривний зв'язок між трьома ангелами, тією самою логікою він доводить, що й сурми дев'ятого розділу Об'явлення також не можна відокремити від трьох ангелів чотирнадцятого розділу Об'явлення. Ми завершимо цю статтю розділом Джонса.

РОЗДІЛ XI. ВІСТКА ТРЕТЬОГО АНГЕЛА

«Відповідь на це важливе для сьогодення запитання: “Що нам робити?” — може бути дана з певністю на підставі Семи Сурм і місця великих народів сучасності; бо відповідь дана Словом Божим саме на цій підставі.

«Ми бачили, що нерозривно пов'язані з останніми трьома з Семи Сурм — Три Горе. Саме посеред Семи Сурм — після завершення Четвертої Сурми і перед початком П'ятої Сурми — написано: “І я бачив, і чув ангола, що летів серед неба, промовляючи гучним голосом: Горе, горе, горе мешканцям землі через інші голоси сурми трьох ангелів, які ще мають сурмити”. Об'явлення 8:13.»

«Те, що Три Горе нерозривно пов'язані з останніми трьома із Семи Сурм, по одному з кожною, поставлено поза всяким сумнівом тим фактом, що, коли сурмлення П'ятого Ангела закінчується, написано: “Одне горе минуло; і ось, ідуть ще два горя після цього.” Об'явлення 9:12. І коли Шоста сурма закінчується, написано: “Друге горе минуло; і ось, третє горе незабаром приходить. І засурмив сьомий ангел.” Об'явлення 11:15.»

«Отже, нерозривно пов'язаним із цим ангелом, який звіщає прихід Трьох Горів, що нерозривно пов'язані з останніми трьома із Семи Сурм, є “Третій Ангел” з Об'явлення 14.

«Щоб було видно, що це також є безсумнівно певним, почнімо з вістки Третього Ангела з Об'явлення 14 і простежмо назад її безпосередні зв'язки до самого їхнього початку.

Перші слова в записі щодо «третього ангела» такі: «І пішов за ними інший, третій ангел». Об'явлення 14:9. Це показує, що перед тим уже пішли деякі, за якими «третій ангел» пішов слідом.

«Візьмімо, отже, попередній вірш: “І слідом ішов інший ангел”. Це показує, що цьому ангелові також передував інший, а коли цей іде слідом, то він і є “інший”.»

«Повернімося тепер до шостого вірша: “І я побачив іншого ангела”. Це також засвідчує, що перед цим уже був ангел, через що цей, коли він летить серед неба, є “іншим”.»

«Повертаючись далі назад у книзі Об’явлення, ми не знаходимо жодного ангела, окрім ангела Сьомої Сурми, аж доки не доходимо до першого вірша десятого розділу; і там читаємо: “І я побачив іншого могутнього ангела”. Цей вислів, як і раніше, засвідчує, що перед цим є ангел, який, коли цей з’являється, спричиняє те, що про нього говориться як про “іншого”».

Простежуючи далі назад, ми не знаходимо жодних ангелів, окрім ангелів Шостої та П’ятої сурми, аж поки не доходимо до останнього вірша восьмого розділу; і там ми доходимо до первісного, бо читаємо: «І я бачив та чув ангела» — не «іншого ангела», а, первісно, «ангела».

«Отже, починаючи з Об’явлення 8:13, маємо безперервний ряд ангелів, поєднаних словом «інший», аж до Третього Ангела з Об’явлення 14 разом із його вісткою. Отже:»

«І я бачив і чув одного ангола». Об’явлення 8:13.

«І я побачив іншого могутнього ангела». Об’явлення 10:1.

«І я побачив іншого ангела». Об’явлення 14:6.

«І слідом за ним ішов інший ангел». Вірш 8.

«І третій ангел пішов услід за ними». Вірш 9.

«Можливо, наведена нижче проста схема допоможе ясно показати зв’язок між ангелом, який сповіщає Три Горе останніх трьох із Семи Сурем, і Звісткою Третього Ангела з Об’явлення 14:

«Перша сурма» Об’явлення 8:7

«Друга сурма, Об’явлення 8:8»

«Третя Сурма Об’явлення 8:10»

«Четверта сурма» Об’явлення 8:12: «Ангол» — Горе, горе, горе. Об’явлення 8:13.

«П’ята Сурма Об’явлення 9:1–11 / Перше Горе»

«Шоста сурма, Об’явлення 9:13–11:13, друге горе. “Інший сильний ангел”. Об’явлення 10:1»

«Сьома сурма. Об’явлення 11:13–19. Третє горе. “Інший ангел”. Об’явлення 14:6»

«“Інший ангел ішов слідом.” Об’явлення 14:6»

«І третій ангел пішов слідом за ними». Об’явлення 14:9.

Значення всього цього тепер може бути повніше побачене через розгляд того, чим насправді є сама по собі Звістка Третього Ангела: за своїм прямим змістом вислів «Третій Ангел» виразно стосується третього в ряді трьох ангелів. Як уже було зазначено, цей ряд із трьох ангелів, кожний з яких несе звістку, знаходиться в чотирнадцятому розділі Об'явлення, вірші 6–12. Звістки цих трьох ангелів зливаються й досягають своєї вершини в третій, яка не перестає лунати, аж доки жнива землі не досягнуть і не будуть приготовлені до приходу Господа пожати їх.

«Сама Вістка Третього Ангела, як вона проголошується в словах Третього Ангела, є такою: “І третій ангел пішов за ними, кажучи гучним голосом: Якщо хто поклоняється звірові та образіві його і приймає знамено його на чоло своє або на руку свою, той питиме вино гніву Божого, влитого нерозбавленим у чашу обурення Його; і буде мучений вогнем і сіркою перед святими ангелами та перед Агнцем; і дим їхніх мук підіймається на віки вічні; і не мають спокою ні вдень, ні вночі ті, що поклоняються звірові та образіві його, і кожен, хто приймає знамено імені його. Тут терпіння святих; тут ті, що бережуть заповіді Божі та віру Ісуса.”»

«Це є вістка Третього Ангела, як вона подана, відокремлена від двох інших. Але, по суті, її не можна розглядати як окрему; і не можна представити її так, ніби вона сама по собі є єдиною, окремою вісткою для світу; бо самі перші слова про неї такі: “Третій Ангел ішов слідом за НИМИ”. Отже, самими першими словами цієї вістки ми спрямовуємося не лише до одного, а до двох, які передували їй. І грецьке слово, перекладене як “ішов слідом”, означає не слідування окремо і не просто слідування, а “слідування разом”, як воїни слідують за своїм начальником, або слуги — за своїм господарем; отже, “йти за кимось у певній справі; дозволяти вести себе”. Коли це сказано про речі, воно означає слідувати як наслідок; слідувати “як наслідок чогось, що відбулося раніше”. Таким чином, щодо осіб, Третій Ангел іде разом із двома, які передували; а його вістка, як предмет, слідує як результат або наслідок того, що було раніше.»

«Але й про Другого написано: “І другий Ангел ішов услід”. Як Третій Ангел іде слідом за Другим, так і Другий Ангел іде слідом за Першим. І про Першого написано: “І побачив я іншого Ангела, що летів”, тощо. Це перший у цій низці трьох. За ним іде інший; а Третій Ангел іде слідом за ними. Існує послідовність у порядку їхнього появлення; але, коли всі троє послідовно з'явилися, тоді вони діють разом як одне. Перший звіщає свою вістку; Другий іде слідом і приєднується до Першого; Третій іде слідом за ними й приєднується до них; так що, коли ці троє поєднані й діють разом у своїй об'єднаній силі, вони становлять могутню, триєдину, гучноголосу вістку. Потрібні всі, щоб Звістка Третього Ангела була повною; і Звістка Третього Ангела не може бути правдиво звіщена без звіщення всіх».

«Що ж тоді являє собою потрійна звістка в її відповідних частинах? — Ось перша: “І побачив я іншого ангела, що летів серед неба, маючи вічне Євангеліє, щоб звіщати його мешканцям землі, і всякому народові, і племені, і язичку, і людові, промовляючи гучним голосом: Побійтеся Бога й віддайте Йому славу, бо настала година суду Його; і поклоніться Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і джерела вод.”»

«Ось Другий: “І слідом ішов інший ангел, кажучи: Упав, упав Вавилон, те велике місто, бо він напоїв усі народи вином люті своєї розпусти”.»

«А ось і Третій: “І третій Ангел ішов услід за ними, промовляючи гучним голосом: Коли хто вклоняється звірові та образові його і приймає знамено його на чоло своє або на руку свою, той питиме вино гніву Божого, влите нерозбавленим у чашу обурення Його; і буде мучений вогнем та сіркою перед святими ангелами і перед Агнцем. І дим їхніх мук підіймається на віки вічні; і не мають спочинку ні вдень, ні вночі ті, що вклоняються Звірові та образові його, і кожен, хто приймає знамено імені його. Тут терпіння святих; тут ті, що зберігають Божі заповіді та віру Ісусову.”»

“Погляд на формулювання кожної з цих вісток виявляє ту думку, що міститься в грецькому слові «йшов услід», яке означає «слідувати як наслідок». Перша несе вічне Євангеліє, щоб проповідувати його всякому творінню, закликаючи всіх боятися Бога, віддати славу Йому і поклонитися Йому; бо настав час Його суду. Відкинення цієї вістки породжує такий стан речей, який, як наслідок цього відкинення, описано в словах Другого Ангела, що йде слідом. І через відкинення Першої Вістки, і через наслідки того відкинення, як вони звіщені в Другій, виникає такий стан речей, як подальший наслідок, що вимагає, аби Третій Ангел ішов за ними, проголошуючи гучним голосом своє грізне застереження проти страшних зол, що постали як подвійний наслідок відкинення Першої Вістки.”

«А що голос і діяльність Третього Ангела зливаються з голосом і діяльністю Першого, це ясно з його завершальних слів: “Тут ті, що додержують заповідей Божих і віри Ісусової”; бо саме це повсякчас є метою проповідування вічного Євангелія. Це становить саму сутність страху Божого і віддання Йому слави, а також поклоніння “Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і джерела вод”. Додержування заповідей Божих і віри Ісусової — єдине, що дасть змогу будь-якій душі встояти в годину Його суду, про яку перший ангел проголошує, що вона “прийшла”.»

«Безпосередньо за завершальними словами Третього Ангела “почув я голос із неба, що говорив мені: Напиши: Блаженні мертві, що вмирають у Господі віднині” — від цього часу й надалі. Об’явлення 14:13. І відразу після цього йдуть слова: “І я глянув, і ось біла хмара, а на хмарі сидів Подібний до Сина Людського, маючи на голові Своїй золотий вінець, а в руці Своїй гострий серп. І вийшов інший ангел із храму, гукаючи гучним голосом до Того, Хто сидів на хмарі: Пусти серпа Твого й жни, бо прийшов Тобі час жати, бо жниво землі достигло. І Той, Хто сидів на хмарі, пустив серпа Свого на землю; і земля була зжата”. Об’явлення 14:14–16. А “жниво — кінець світу”. Матвія 13:39.»

«Знову ж: Третій Ангел особливо застерігає всіх людей від поклоніння звірові та його образів, ким би й чим би вони не були; і з Об’явлення 19:11–21 ми дізнаємося, що звір і його образ є “живими”, коли Господь приходять на небесних хмарах, і що “обидва” вони знищуються сяйвом Його пришестя.

«Ці факти показують, що Вістка Третього Ангола є могутньою, потрійною, гучноголосною вісткою, яка йде до кожного народу, і племені, і язика, і люду

безпосередньо перед другим приходом Господа; і яка дозріває жнива землі та приготує народ, готовий для Господа, так само як вістка Івана Хрестителя приготувала шлях для першого приходу Господа. І тому вона є останньою, завершальною вісткою Бога до світу. »

«І тепер, маючи таким чином розуміння того, чим є сама по собі Вістка Третього Ангола, взаємозв'язок цієї вістки з великими народами сучасності можна краще розпізнати, розглянувши Час Вістки Третього Ангола». А. Т. Jones, *The Great Nations of Today*, 114.